

Bemærkninger til forslaget

Generelle bemærkninger

Danmarks produktion er i dag for lille til at klare det samlede forbrug. Der er derfor behov for en større produktion, hvis låntagningen i udlandet skal bringes til ophør. Denne forøgelse af produktionen er mulig, såfremt erhvervslivet får de rette vilkår, og såfremt befolkningens arbejdslyst belønnes tilstrækkeligt.

I dag undrages det danske samfund en stor produktion, fordi flere hundrede tusinde danskere i den erhvervsaktive alder står uden for produktionen. I finansloven for 1981 regner regeringen med, at der er 150.000 fuldtidsledige, 55.000 efterlønsmodtagere og dertil et par hundrede tusinde af familier, der modtager kontanthjælp. Stikprøveundersøgelser viser, at en stor del af kontanthjælpsmodtagerne opnår støtte igennem længere tid.

Der udbetales i alt ca. 20 milliarder kroner om året til danskere, der frivilligt eller ufrivilligt er uden for produktionen, selv om de befinder sig i den erhvervsaktive alder.

Det danske samfund har brug for en arbejdsindsats fra alle disse mennesker. Derfor skal lovgivningsmagten skabe baggrund for en øget beskæftigelse.

Der kræves en indsats på to fronter:

For det første skal det sikres, at de, der står uden for produktionen, virkelig er arbejdssøgende og ikke kan anvises arbejde. En række rapporter (herunder sidst den i juni 1980 offentliggjorte rapport fra landsarbejdsnævnet) viser, at der eksisterer et egentligt paradoksproblem. Det paradoksale er, at det trods stor ledighed ikke er muligt at besætte en række stillinger inden for både erhvervslivet og det offentlige.

For det andet skal der skaffes nye arbejdspladser i produktionen. Venstre vil med sin erhvervsfremmende politik muliggøre, at dette kan ske.

På denne baggrund er det vigtigt, at arbejdslysten i Danmark belønnes så rigeligt, at det kan betale sig at arbejde fremfor ikke at arbejde. Ellers kan de ledige arbejdspladser, Danmark har i dag,

og de arbejdspladser, som venstres erhvervsfremmende politik skaber, ikke besættes!

Det er venstres opfattelse, at der i dag ikke er en hensigtsmæssig og rimelig sammenhæng mellem reglerne i dagpengelovgivningen, i sociallovgivningen, i boliglovgivningen og i skattelovgivningen.

For mange mennesker kan det ikke betale sig at arbejde.

Det kan være, fordi det anviste arbejde byder på en løn, der ikke står i noget rimeligt forhold til de dagpenge, som modtages. Eller det kan være, fordi en eventuel fremgang i indtægt ved at gå i arbejde konfiskeres af øget skat, færre sociale tilskud og dertil øgede transportomkostninger.

Venstre finder ikke, at denne tilstand kan fortsætte. Samfundet taber produktion. Og de mange, der er i arbejde, kan ikke forstå, at de ikke får nogen økonomisk fordel af at være flittige og påpasselige på deres arbejde.

Reglerne i deres helhed kan således virke demoraliserende på hele arbejdshumøret og arbejdslysten. Derfor må reglerne revideres, således at de også i sammenhæng virker både retfærdige og hensigtsmæssige. Venstres opfattelse af forholdene bekræftes af den OECD-rapport om Danmark, der blev udarbejdet i sommeren 1980.

Dette beslutningsforslag er således ikke kun en del af et spareprogram, hvor der skal spares et vist kronebeløb.

Formålet med beslutningsforslaget er at ændre adfærdsmønstret i vort samfund og få arbejdslysten stimuleret igen. Det er, hvad Danmark har brug for.

Beslutningsforslaget foreslås behandlet i et særligt nedsat udvalg i folketinget, idet forslaget berører så mange sider af lovgivningen, at det ikke er rimeligt at behandle forslaget i et af de faste udvalg. Forslaget peger netop på den manglende sammenhæng mellem regler på forskellige områder, og derfor må der nedsættes et særligt udvalg, som kan gennemføre en tværgående behandling af denne problemkreds.